

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a JUDr. Terezy Kučerové v právní věci

žalobce: **VT MOTORS s.r.o.**
sídlem Husova 362, 386 01 Strakonice
zastoupeného společností Censitio s.r.o.
sídlem Ratajova 1113/8, 148 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10. 12. 2018, č.j. 54492/18/5200-11435-710862,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 10. 12. 2018 č. j. 54492/18/5200-
Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

11435-710862, kterým byla zamítnuta jeho odvolání proti rozhodnutím správce daně ze dne 21. 12. 2016, jímž byla žalobci za zdaňovací období 2013 doměřena daň z příjmů právnických osob ve výši 70 110 Kč, zrušena daňová ztráta z příjmů právnických osob v částce 54 239 Kč a současně bylo doměřeno penále a dále rozhodnutím ze dne 21. 12. 2016 byla žalobci za zdaňovací období 2014 doměřena daň příjmů právnických osob ve výši 46 170 Kč a současně mu vznikla povinnost uhradit penále.

2. Napadenému rozhodnutí je vytýkán nesprávně, respektive nedostatečně zjištěný skutkový stav. Žalobce tvrdí, že svědecké výpovědi Z.N. a M.T. jsou naprosto nedůvěryhodné, a proto navrhoval, aby správce daně zjistil osoby, které měly dispoziční oprávnění k účtům společnosti F.E.Z.N. v době, kdy byly předmětné obchodní případy uskutečněny a jakým způsobem bylo s finančními prostředky převedenými žalobcem na účet společnosti F.E.Z.N. naloženo. Proto žalobce navrhoval opakovaný výslech Z.N. a M.T. Správce daně tyto důkazní prostředky neprovedl s odkazem na nadbytečnost. V souvislosti s tím je žalobcem odkazováno na Nález Ústavního soudu ze dne 8. 12. 2009 sp. zn. IÚS 118/09 a na rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2016 č. j. 2Afs 35/2016, dle něhož je neprovedení opakovaného výslechu svědka vadou řízení. Podle žalobce bylo nutno provést doplnění dokazování s ohledem na výpověď M.T., který uvedl, že mu při nástupu do funkce jednatele bylo řečeno, že se o obchodní činnost stará paní N. s panem P. Žalobce rovněž poukazuje na daňové řízení, které je vedené s jiným daňovým subjektem, kde je jednatelem Z.N. a společníkem M.P., kde správce daně zjišťoval, kdo má dispoziční oprávnění k bankovnímu účtu tohoto daňového subjektu, přičemž u žalobce toto správce daně nezjišťoval.
3. Dále žalobce namítá rozpor se zjištěným skutkovým stavem a nesprávné posouzení oprávněnosti uplatněných výdajů, jestliže nebyla zpochybněna existence zboží, přičemž úhrady za pořízené zboží uskutečnil žalobce na bankovní účet společnosti F.E.Z.N. Platby byly provedeny, proto dle žalobce je prokázáno, že společnost F.E.Z.N. byla dodavatelem předmětného zboží. Žalobce tedy pořídil zboží od společnosti F.E.Z.N., která mu vystavila daňový doklad, přičemž žalobce zboží následně se ziskem prodal. Proto splnil všechny formální i hmotněprávní podmínky pro uplatnění výdaje jako daňově účinného dle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Rovněž žalobce má za to, že mu svědčí dobrá víra, když v souvislosti s tím je jím poukazováno na rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2016 č. j. 4Afs 23/2016-52, podle něhož provedení bezhotovostní platby prokazuje dobrou víru. Žalobce závěrem odkazuje na judikaturu týkající se tzv. esenciálních výdajů, a to na rozsudek č. j. 2Afs 160/2016-38.
4. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. K nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu poukázal na svědecké výpovědi Z.N., M.T. a M.P. s tím, že žalobce byl o termínu konání svědeckých výpovědí Z.N., M.T. i Bc. M.P. vyrozuměn a měl možnost využít svého práva účastnit se svědeckých výpovědí, přičemž v případě svědkyně N. tohoto práva nevyužil. Ze skutečnosti, že správce daně vyhodnotil svědecké výpovědi tak, že tyto neprokazují, že předmětné zboží dodala žalobci společnost F.E.Z.N., však nelze vyvozovat nevěrohodnost daných svědeckých výpovědí. Naopak další zjištěné skutečnosti svědčí dle žalovaného o věrohodnosti daných svědeckých výpovědí, a to odlišnost podpisu svědků na protokolech, listinách veřejně dostupných ve sbírce listin, v obchodním rejstříku a podpisu na fakturách. Správce daně poukázal na to, že Z.N., M.T. i M.P. shodně vystavení a podepsání sporných faktur popřeli.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

5. K návrhu žalobce na zjištění osob, které měly dispoziční práva k účtu společnosti F.E.Z.N. a jakým způsobem bylo s finančními prostředky převedenými žalobcem na tento účet naloženo, žalovaný uvádí, že správce daně ani odvolací orgán nemohl přistoupit k provedení navrhovaného důkazního prostředku, a to s odkazem na § 57 odst. 3 daňového řádu. Žalovaný uvedl, že pro danou věc je zcela irrelevantní, jakým způsobem a jakou osobou bylo s peněžními prostředky zaslanými na účet společnosti F.E.Z.N. naloženo. Zjištění osob s dispozičními právy k účtu společnosti F.E.Z.N. by ani nebylo způsobilé prokázat skutečné dodání zboží deklarovaným dodavatelem žalobci, a to v případě, kdy bylo dodání zboží svědky popřeno, kdy je zřejmé, že uvedené osoby faktury nepodepsaly, kdy dodavatel dle sdělení svědků nevykonával žádnou činnost, neměl zaměstnance či zplnomocněného zástupce na sjednávání obchodních případů, ani neměl k dispozici vozidla na dopravu zboží k žalobci. Správce daně nepřistoupil k opakovanému výsledku Z.N. a M.T., neboť žádné nové skutečnosti nebyly zjištěny a žalobcem nebyly předloženy žádné nové důkazní prostředky, s nimiž by svědci mohli být konfrontováni. Žalovaný má za to, že žalobce nesplnil formální a hmotně právní podmínky pro uplatnění daňového výdaje dle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, neboť žalobce neprokázal, že obchodní transakce se udála tak, jak je deklarována na daňovém dokladu, tj. jak se daný obchod uskutečnil, jaké zboží bylo ve skutečnosti předmětem obchodu a kdo jej žalobci dodal. U správce daně vznikly pochybnosti, které vyjádřil ve výzvě k prokázání skutečností ze dne 13. 1. 2016, kdy byla uložena žalobci povinnost doložit důkazní prostředky svědčící o tom, že zboží bylo pořízeno od společnosti F.E.Z.N., s kým a kdy byla uzavřena kupní smlouva, zda toto zboží bylo před koupí předvedeno, kde a kým byla zajištěna přeprava zboží a jaké konkrétní náhradní díly byly předmětem dodávky podle dokladu č. 1413002. Správce daně tak unesl své důkazní břemeno ve vztahu k důvodnosti pochybnosti o tvrzení žalobce a bylo pak na žalobci, aby prokázal správnost svého původního tvrzení dalšími důkazy, které by toto zpochybnění jednoznačně a transparentně vyvrátily. Žalobce sice reagoval na výzvu, ovšem předloženými důkazními prostředky neprokázal konkrétní okolnosti obchodního vztahu mezi ním a dodavatelem společnosti F.E.Z.N. Žalobce tedy neunesl důkazní břemeno a neprokázal svá tvrzení, že oprávněně uplatnil částky za pořízení zboží zaúčtované dle sporných faktur jako daňově účinné výdaje ve smyslu § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Vyjádření žalobce na výzvu k prokázání skutečností, předložené důkazní prostředky, ani provedené svědecké výpovědi, tak dle žalovaného neodstranili pochybnosti o dodání zboží dodavatelem společnosti F.E.Z.N. neobjasnili okolnosti jeho dodání a neprokázali, že nesporné dodávky byly uskutečněny tak, jak je deklarované spornými fakturami. Námitky žalobce stran rozporu skutečného stavu se stavem zjištěným a nesprávného posouzení oprávněnosti žalobcem uplatněných výdajů, proto nejsou dle žalovaného důvodné... K doktríně tzv. esenciálních výdajů žalovaný uvedl, že aby bylo možné přihlédnout k minimálně nutným výdajům, muselo by se jednat o výdaje, o nichž nejsou žádné pochybnosti o dodávce jako takové a kde daňový subjekt identifikoval všechny související okolnosti šetřené transakce. Hmotné náklady lze aplikovat jen v případě, kdy z dokazování plyne, že zboží bylo dodáno, je znám jeho rozsah a kdo ho dodal.
6. Ze spisů finančních orgánů vyplynuly následující rozhodné skutečnosti.
7. Správce daně zahájil u žalobce dne 27. 5. 2015 daňovou kontrolu na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2013 a 2014. Z protokolu vyplývá, že žalobce se zabývá nákupem a prodejem náhradních dílů na auta.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

8. Po provedeném dokazování v rámci kontroly správce daně vyloučil z daňově účinných výdajů částku 370 000 Kč za nákup rozmetacího čela PROFÍ dle faktury č. 2013005 ze dne 4. 7. 2013 a částku ve výši 199 868 Kč za nákup kompletních náhradních dílů na opravu VFW dle faktury č. 1413002 ze dne 20. 3. 2014, neboť nebylo prokázáno, že zboží bylo fakticky pořízeno od dodavatele uvedeného na uvedených fakturách.
9. K pořízení těchto věcí se žalobce vyjádřil při jednání dne 29. 6. 2015, kdy uvedl, že věci koupil na inzerát, nikdy se společností F.E.Z.N. nespolečupracoval. Inzerát našel na internetu, bylo tam telefonní číslo, zavolaal a domluvili si obchod. Jediné, co bylo ověřováno, bylo zjištění, zda nejedná se o nespolehlivého plátce. S kým žalobce jednal si nepamatuje, nemá žádný kontakt ani dokumentaci. Nebyl schopen specifikovat jednotlivé náhradní díly na opravu stroje VFW. Zboží žalobci dovezla společnost F.E.Z.N. do žalobcova sídla a odtud zboží odvezl žalobcův odběratel. K nízké obchodní přírážce 2,7 % a 5 % bylo uvedeno, že 10.000 Kč je pro žalobce dobrý peníz, lepší něco než nic.
10. Žalobce vedle písemného vyjádření k výzvě předložil fotodokumentaci rozmetadla a písemnosti související s dalším prodejem pořízené zemědělské techniky.
11. Ze zprávy o daňové kontrole vyplývá, že správce daně po provedeném dokazování vyloučil z daňově účinných výdajů částku 370 000 Kč za nákup rozmetacího čela PROFÍ a částku 199 868 Kč za nákup kompletních náhradních dílů na opravu. Výsledek daňové kontroly a výsledek kontrolního zjištění byl zaznamenán do zprávy o daňové kontrole, která byla žalobci zaslána do jeho datové schránky. Následně pak byly vydány shora uvedená dodatečné platební výměry, proti kterým se žalobce odvolal. Nesouhlasil se závěrem správce daně ohledně neuznání nákladů dle přijatých faktur od dodavatele F.E.Z.N.
12. Zpráva o daňové kontrole obsahuje stanovisko správce daně k důkaznímu řízení, uzavírá se, že není prokázána existence jakéhokoli obchodního vztahu mezi společností F.E.Z.N. a žalobcem, ten neprokázal, jakým způsobem byla provedena přeprava zboží, kde bylo uskladněno v době nákupu, jakým dopravním prostředkem bylo přepraveno do sídla firmy.
13. Dne 31. 5. 2016 byl jako svědek vyslechnut M.T., který působil ve společnosti F.E.Z.N. Uvedl, že se žalobcem nepřišel do styku, nespolečupracoval s ním a nezná ho. Jednatel společnosti F.E.Z.N. se stal od 24. 9. 2013. Se žalobcem žádný kontrakt neuzavřel, neví o tom, zda nějaké zboží bylo prodáváno, daňové doklady se nevystavovaly, konkrétní dva daňové doklady pro žalobce nepodepsal. Bankovní účet nevedl, jedinkrát se setkal se společníkem společnosti F.E.Z.N., souhlasil se jmenováním jednatelem. O činnosti společnosti v podstatě neměl žádnou vědomost. Účetnictví zajišťovala Z.N.. Žádný obchod prostřednictvím svědka se žalobcem neproběhl.
14. M.P., jediný společník společnosti F.E.Z.N., uvedl, že za společnost nejednal, žádné obchody neuzavíral, daňové doklady nevystavoval. Daňové doklady, v nichž je žalobce uveden jako odběratel společnosti F.E.Z.N. nikdy dříve neviděl. Neměl tušení, že by Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

nějaká spolupráce se žalobcem probíhala, s jednatelem žalobce se nikdy nesetkal, o dodávkách zboží pro žalobce nic neví. V této společnosti nikdy žádnou činnost nevykonával.

15. Odvolání uplatněné v podstatě z důvodů shodných se žalobními body bylo projednáno napadeným rozhodnutím, které je odůvodněno tím, že k uplatnění výdajů nepostačuje předložení daňových dokladů obsahujících předepsané náležitosti, jestliže správci daně vzniknou pochybnosti o tom, že k uskutečnění zdanitelného plnění došlo tak, jak je v daňových dokladech deklarováno. Tyto důvodné pochybnosti spočívají v absenci dalších důkazních prostředků prokazujících faktické uskutečnění plnění uvedených v daňových dokladech. Pochybnosti vyplynuly ze zjištění prováděných v průběhu dokazování. Jsou tu pochybnosti o přepravě předmětného zboží do sídla žalobce, jestliže dodavatel žádné zaměstnance neměl a neměl žádná vozidla. Zboží bylo objednáno podle inzerátu, není žádná dokumentace, objednávka se uskutečnila telefonicky, zboží nebylo žalobcem zkontrolováno, vyzkoušeno, předvedeno. Svědkyně N. žalobcovo tvrzení nepotvrdila, vzorový podpis svědkyně se neshoduje s podpisy na daňových dokladech. Žalobce nezná ani svědek M.T., se žalobcem nejednal a jeho svědecká výpověď neosvědčila uskutečnění zdanitelného plnění. Žalobcem předložené fotografie a listiny nevypovídají nic o původu zboží, fotografie štítku zboží byla zhotovená nejdříve po prodeji tohoto zboží korporaci FLIEGL Agrartechnik. Důkazní hodnotu v tomto ohledu nemá ani kopie technického průkazu, protože do doby jeho vydání se vozidlo nemohlo užívat. Místem nakládky zboží pro odběratele FLIEGL Agrartechnik nebyla provozovna žalobce, jestliže místem nakládky byl areál Agrozet v Husinci. Daňový doklad o prodeji náhradních dílů pro společnost Váňa Hybrálec vydala společnost FLIEGL Agrartechnik. Ani doložením těchto podkladů žalobce důkazní břemeno neunesl. M.P. společník F.E.Z.N. žalobce nezná, žádné smlouvy neuzavíral, nevystavoval doklady. Svědecké výpovědi byly zhodnoceny tak, že žalobce nepřijal zboží od deklarovaného dodavatele. Důkaz vztahující se ke zjištění dispozičních práv k účtu proveden nebyl se zřetelem ke konkrétnímu rozsudku Nejvyššího správního soudu, podle kterého nelze od poskytovatelů platebních služeb požadovat údaje o disponentech. Opakování navržených svědeckých výpovědí bylo odmítnuto pro nadbytečnost, protože svědkové se k věci vyjádřili. Jejich výpovědi byly zhodnoceny jako věrohodné, vzhledem k dalším důkazům, které vyšly najevo v průběhu řízení. O opomenuté důkazy se nejedná.
16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Předmětem řízení jsou rozhodnutí o dodatečném doměření daně z příjmů právnických osob v souvislosti s přijatými zdanitelnými plněními za zboží pořízené od společnosti F.E.Z.N. Pořízení tohoto zboží žalobce doložil řádnými daňovými doklady a doklady o úhradě tohoto zboží prostřednictvím bankovního účtu. Následně žalobce v rámci své podnikatelské činnosti předmětné zboží prodal. Mezi účastníky je tak na sporu, zda Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

žalobce zboží skutečně zboží zakoupil od společnosti F.E.Z.N. tedy, zda zboží pořídil, v pořádku převzal.

18. Finanční orgány při svém rozhodování vycházely ze zjištění, že žalobce neprokázal, že obchod mezi ním a společností F.E.Z.N. se uskutečnil tak, jak je deklarováno v daňových dokladech. Toto zjištění žalobce nahlíží jako rozporné se zjištěným skutkovým stavem a pro ten účel vyjmenovává na straně tři žaloby v pasáži o rozporu se zjištěným skutkovým stavem, co bylo v průběhu řízení zjištěno. Existence zboží skutečně zpochybněna nebyla, jestliže byly předloženy doklady o následném obchodu s tímto zbožím mezi tvrzeným odběratelem žalobce, který zboží dále dodával svým odběratelům. Poukázání kupní ceny na bankovní účet společnosti F.E.Z.N. je také doloženo. Svědkové jednající za společnost, ať již svědkyně Z.N. či jednatel M.T., případně společník P., výslovně uvedli, že žalobce nezná, nikdy s ním nejednal, žádné faktury nevystavili, společnost žádné zaměstnance neměla, a proto výlučně tyto tři osoby přicházely v úvahu jako možní vystavitelé těchto faktur. Svědkové připojili své podpisy na každou stranu protokolu o ústním jednání a porovnáním těchto podpisů s podpisy na obou fakturách je patrné, že podpisy na fakturách se neshodují s podpisy připojenými svědky k protokolům o jednání. Již z toho důvodu vyvstává pochybnost, zda převod finančních prostředků na bankovní účet společnosti F.E.Z.N. představoval úhradu zboží podle údajů deklarovaných v daňových dokladech, jestliže svědkové jednající za společnost vyloučili, že jakékoliv faktury pro žalobce vyhotovili. Pro věc je rozhodné, že za dané důkazní situace společnost F.E.Z.N., prostřednictvím osob za ní jednajících, popřela, že by zboží žalobci dodala. Faktické dodání zboží prokázáno nebylo. Výpověďmi svědků ani daňovými doklady není prokázáno, že poukázání finančních prostředků na účet tvrzeného dodavatele bylo uhrazeno právě ono zboží, se kterým žalobce dále nakládal. Svědkové výslovně jakýkoli obchod se žalobcem popřeli, uvedli, že žalobce jim znám není. Správce daně zjistil, že společnost F.E.Z.N. v podstatě žádnou činnost nevyvíjí. Náhled finančních orgánů na svědecké výpovědi jako věrohodné považuje soud za správný. Společnost neměla žádné zaměstnance, neměla žádná vozidla, přesto žalobce tvrdí, že zboží bylo právě společností F.E.Z.N. dopraveno do sídla podnikání žalobce. Toto tvrzení daňového subjektu se rovněž ukázalo jako nepravdivé, protože bylo zjištěno, že zboží dalším subjektům dopravila jiná dopravní společnost a stalo se tak z Husince, nikoli v provozovny žalobce. Uvedené zjištění je souladné s tím, co uvedli svědkové jednající za společnost F.E.Z.N., v důsledku čehož zůstalo neprokázáno od jakého subjektu žalobce skutečně zboží nabyl.
19. Daňovými doklady a poukazem finančních prostředků na účet společnosti F.E.Z.N. nebylo za dané důkazní situace prokázáno, že žalobce zboží skutečně pořídil tak, jak je daňovými doklady deklarováno, na čemž nemůže nic změnit ani okolnost, že odpovídající finanční prostředky byly poukázány na účet tvrzeného dodavatele. Na zjištění, že zboží společností F.E.Z.N. nebylo dodáno, podle toho co uvedla svědkyně Z.N., nemění nic ani výpověď svědka M.T. o tom, že o obchodní společnost stará se Z.N. a M.P. Oba tito

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

svědkové totiž shodně se svědkyní N. uvedli, že žalobce neznají, neobchodovali s ním, žádné zboží mu neprodali a nefakturovali.

20. Soud proto uzavřel, že žalobcem nebylo prokázáno, že zboží bylo skutečně dodáno společností F.E.Z.N. Žalobní tvrzení o tom, že od této společnosti bylo zboží pořízeno, nemá oporu ve spise, jestliže osoby za společnost jednající toto žalobcovo tvrzení vyvrátily. Uvedly totiž, že žalobce neznají, společnost se žalobcem nikdy neobchodovala, žádné zboží mu nefakturovala. To je zapotřebí vztáhnout i k daňovému dokladu, protože všichni tři svědkové shodně uvedli, že žalobci žádné zboží nefakturovali. Pro tuto okolnost svědčí též to, že podpis na obou fakturách neodpovídá žádnému z podpisů svědků, tak jak byly učiněny do protokolu o svědecké výpovědi.
21. Žalobce sice zboží prodal se ziskem 2,7 % v prvním případě a se ziskem 5 % v případě náhradních dílů, avšak není prokázáno, od koho bylo zboží nakoupeno. Fotografie a doklady, které byly žalobcem předloženy, dokládají až následující obchod uzavřený mezi odběratelem žalobce a FLIEGL Agrartechnik a jeho odběrateli.
22. Z § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů vyplývá, že výdaje (náklady) vynaložené na dosažení zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy. Z toho vyplývá, že daňový subjekt musí prokázat nejen to, že došlo k transakci, v jejímž rámci byl výdaj vynaložen, ale také to, že se tak stalo za účelem dosažení, zajištění či udržení zdanitelných příjmů v tvrzeném rozsahu a za úhradu odpovídající ceně uvedené v daňových dokladech. Tyto výdaje musí pak být poplatníkem prokázány způsobem vylučujícím jakékoli pochybnosti, přesvědčivým tvrzením, ale i řádnými věrohodnými důkazy. Daňový subjekt zpravidla nesplní tuto důkazní povinnost pouhým předložením byť formálně bez vadného daňového dokladu. Skutečnost, že určitý doklad má všechny náležitosti účetního dokladu, neznamená, že výdaje byly do základu zahrnuty oprávněně.
23. Důkaz daňovým dokladem je pouze formálním důkazem dovršujícím hmotně právní aspekty skutečného provedení zdanitelného plnění. Jestliže zdanitelné plnění nebylo uskutečněno, nemůže být důkazní povinnost naplněna pouze pouhým předložením byť formálně správného daňového dokladu. Ze zákonné důkazní povinnosti daňového subjektu pak vyplývá, že ve svém zájmu by si měl zajistit důkazy, kterými je schopen prokázat soulad svých tvrzení s doklady. V zájmu daňového subjektu tak je, aby shromažďoval podklady, kterými svá tvrzení věrohodným způsobem doloží a je pouze pak na něm jaké důkazní prostředky k tomu účelu zvolí. Tedy, aby byl schopen unést břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně skutečností, které tvrdí v daňovém přiznání. V rámci daňového řízení je pak na daňovém subjektu, aby důkazní prostředky navrhoval a předkládal.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

24. Provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že plnění podle daňových dokladů se uskutečnilo tak, jak je v daňových dokladech uvedeno a není prokázáno, že obchod se fakticky stal tak, jak se v daňových dokladech tvrdí, tedy že žalobce zboží nakoupil od společnosti F.E.Z.N. Tomuto zjištění odpovídá zjištění právní, že nejsou splněny zákonné podmínky pro uplatnění výdajů.
25. V daném případě nebylo prokázáno žalobcem, že zboží bylo pořízeno od dodavatele uvedeného v daňových dokladech, proto správně správce daně neuznal uplatněné výdaje. Žalobce neprokázal, že předmětné zboží pořídil od společnosti F.E.Z.N., svědeckými výpověďmi byla tato skutečnost zcela vyvrácena. Nevěrohodnost faktur není dovozována z toho, že osoba tyto faktury vystavující nemohla být skutečným poskytovatelem předmětného zboží, ale protože osoba jednající za F.E.Z.N. popřela jakékoliv obchodování se žalobcem. V souvislosti s tím soud opětovně poznamenává, že osoby jednající za společností F.E.Z.N. zcela popřely, že pro žalobce jakékoliv faktury vystavili, přičemž podpisy na fakturách, které měly učinit tyto osoby, podpisům těchto osob neodpovídají.
26. Porušení procesních předpisů je spatřováno v tom, že finanční orgány neprovedly žalobcem navrhované důkazy. Takto navržené důkazy měly podpořit žalobcovo tvrzení o tom, že výpovědi osob jednajících za společnost F.E.Z.N. nejsou důvěryhodné.
27. Návrhu žalobce na zjištění osob, které měly dispoziční právo k účtům F.E.Z.N., a jakým způsobem bylo s finančními prostředky žalobcem převedenými na tento účet naloženo, nebylo možno provést se zřetelem k ustanovení § 57 odst. 3 daňového řádu. V uvedené právní normě je uvedeno, jaké informace jsou banky povinny správci daně poskytnout. Mezi výčtem těchto povinností však není uvedení osob s dispozičním právem k účtům konkrétního majitele a banka není oprávněna ani správci daně sdělit, jak bylo s konkrétními prostředky klientem naloženo, zda tyto prostředky byly převedeny na jiné účty či vybrány v hotovosti. Jestliže žalobcem navržený důkaz opatřit informace u ČSOB finanční orgány v obou stupních řízení neprovedly, pak postupovaly zcela souladně s ustanovením § 57 odst. 3 daňového řádu.
28. Brání-li provedení důkazního návrhu o poskytnutí informací bankou prve označené zákonné ustanovení, pak nebyl důvod opakovat výslechy svědků za účelem zjištění nových skutečností, které se měly vztahovat k tomu, kam byly finanční prostředky převedeny a za jakým účelem a ani případná dispozice s finančními prostředky zaslanými žalobcem na účet společnosti F.E.Z.N. neprokazuje, že zboží žalobci fakticky dodala společnost F.E.Z.N. I z toho důvodu je závěr finančních orgánů o tom, že opakování svědeckých výpovědí nebylo zapotřebí, správný. Nutno poznamenat, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že hodnověrnost svědeckých výpovědí nebyla hodnocena výlučně se zřetelem k obsahu těchto výpovědí, ale byly vzaty i další okolnosti těchto obchodů, kdy tu není žádná dokumentace o uzavření kupních smluv, žalobce kontakt zjistil přes internet bez jeho bližší znalosti, zboží nepřevzal, dodání tohoto zboží dalších odběratelům se

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

neuskutečnilo z provozovny žalobce, přepravu tohoto zboží zajišťoval jiný dopravce, než jak žalobce tvrdil, že zboží dopravila společnost F.E.Z.N.

29. Vyžádání informací od banky nebylo odmítnuto pro nadbytečnost takového důkazu, ale proto, že tomu brání právní norma. Svědecké výpovědi byly žalovaným zhodnoceny jako věrohodné, se zřetelem k dalším důkazům a způsob, jak bylo s finančními prostředky naloženo, nesouvisí s předmětem řízení. Dále žalovaný poukázal na to, že nejedná se o opomenuté důkazy. Doplnění řízení o navržené důkazy není způsobilé ověřit či vyvrátit žalobcem tvrzenou skutečnost a tvrzení, k jehož ověření je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností vyvráceno.
30. Žalovaný se důkazními návrhy žalobce zabýval, neprovedení navržených důkazů je přesvědčivě odůvodněno. Zopakováním svědeckých výpovědí v zájmu zjištění další dispozice s finančními prostředky by nebylo možno ověřit tvrzení o tom, že přijetí zboží se uskutečnilo tak, jak je deklarováno v daňových dokladech.
31. Důkazní řízení v projednávané věci směřovalo ke zjištění, zda se uskutečnilo dodání zboží tak, jak žalobce tvrdí a dokládá daňovými doklady. Právě vzhledem k tomu, co mělo být v řízení prokázáno, je zapotřebí hodnotit též návrh na doplnění důkazního řízení. Pro úsudek o věrohodnosti svědeckých výpovědí osob jednajících za společnost F.E.Z.N. svědčí samotné počínání žalobce tvrdícího, že nákup učinil na základě inzerátu, aniž si opatřil další informace a kupní cenu zaslal na účet společnosti F.E.Z.N. Obezřetný podnikatelský subjekt by jistě při nákupu zboží ve statisícových hodnotách takto nepostupoval a zboží o jehož existenci věděl pouze z internetu bez dalšího neuhradil. Tvrzení žalobce o deklarovaném obchodu vyvrací též zjištění o přepravě zboží, jestliže žalobce tvrdil, že do jeho provozovny jej dala dopravit společnost F.E.Z.N., ač to neodpovídá dalším zjištěním správce daně, kým a odkud bylo zboží dále přepravováno.
32. Při daňové kontrole ani v rámci odvolacího řízení nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti, které by se vztahovaly k tomu, zda plnění se reálně uskutečnilo tak, jak je deklarováno v daňových dokladech. Proto nebylo zapotřebí opakovat svědecké výpovědi.
33. Svědkyně Z.N. působila v pozici jednatele společnosti F.E.Z.N. v době, kdy se měla uskutečnit dodávka prvního zboží, v době druhého plnění byl jednatelem společnosti svědek Touš. Jediným společníkem byl P. Podle daňového dokladu vztahujícímu se k druhému plnění, svědkyně Z.N. postavení jednatele neměla a M.T., který právě jednatelem byl, neměl žádnou vědomost o tom, že by byl sjednán jakýkoli obchod o dodání zboží žalobci. Ostatně stejné informace podala Z.N. a P.. Z výpovědí všech tří svědků plyne, že společnost žádnou obchodní činnost neprovozovala. V tomto ohledu se všechny tři svědecké výpovědi shodují, jestliže svědkové uvedli, že společnost žádnou obchodní činnost neprovozovala, a tudíž nedodávala žádnému subjektu žádné zboží.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

Doplnění dokazování opakováním výsledku svědka Touše k obchodní činnosti proto nebylo zapotřebí.

34. Další žalobní výhrada se vztahuje k tomu, že s finančními prostředky společnosti F.E.Z.N. disponovali jednatelé a společník, přičemž tyto skutečnosti jsou šetřeny v řízení jiného daňového subjektu. Zjištění dispozičních práv jednatelů a společníka bránilo konkrétní ustanovení daňového řádu a významná je okolnost, že ani při možnosti, že jednatelé a společník měli právo disponovat s prostředky na konkrétním bankovním účtu, nelze prokázat, že žalobce skutečně konkrétní zboží od společnosti F.E.Z.N. za cenu uvedenou v daňových dokladech nakoupil. Osoby jednající za společnost F.E.Z.N. popřely, že žalobci fakturované zboží dodaly, žádné faktury pro něj nevystavily, faktické dodání zboží, tak jak uvádí se v daňových dokladech prokázáno není, což znamená, že žalobce neprokázal, od koho zboží nakoupil, za jakou částku, a proto žalobce neprokázal, že se obchodní transakce udála tak, jak je uvedeno na faktuře.
35. Žalobci nesvědčí tzv. dobrá víra v případě, že nevyvinul potřebnou opatrnost při transakci (viz bod 32 rozsudku). V případě bezhotovostní platby mu rovněž dobrá víra nesvědčí. K tzv. esenciálním (minimálně nutným) výdajům rovněž nemohlo být přihlédnuto, neboť v daném případě nejde o výdaje, o kterých nejsou pochybnosti, jestliže žalobce neprokázal, že zboží bylo dodáno a kým a ani neprokázal rovněž rozsah zboží. Minimálně nutné náklady nelze určit pouze na základě toho, že žalobce zaslal společnosti F.E.Z.N. určitý finanční obnos.
36. Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. a vychází ze skutečnosti, že úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho obvyklé administrativní činnosti.
38. Soud rozhodl rozsudkem bez jednání, neboť účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 30. května 2019

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu